

RESUM DEL LLIBRE DE TEXT D'UN CURS DE MIRACLES

AUTOR DEL RESUM: MARC GENESTAR

CAPÍTOL 20

LA VISIÓ DE LA SANTE DAT

1. La Setmana Santa

¹ Un Crist ressuscitat és el Símbol que el Fill de Déu s'ha perdonat a si mateix. ² Per Pasqua celebrem la vida, no la mort. Honrem la puresa del Fill de Déu, no els seus pecats. Ofereix-li lliris blancs com a regal d'amor, no una corona d'espines.

² El que vull aquesta Pasqua és el regal del perdó, que tu me concedeixes i jo te'l torn. La resurrecció no es pot consumir fins que el teu perdó descansi sobre Crist, juntament amb el meu.

⁴ Si mires entre els pètals del lliris blancs i entreveus darrera del vel la cara de Crist, estàs veient la cara del teu germà i la reconeixes.

2. L'ofrena de lliris blancs

¹ Totes les joies i ornaments es van concebre per a què el cos que avorreixes sembli bell. Si les regales al teu germà li ofereixes una corona d'espines ja que li treus valor. I ell, al acceptar-les amb gust, reflecteix el poc valor que s'atribueix a si mateix.

² Si els regals s'han de donar i rebre de veritat, no es poden donar a través del cos. Només la ment pot avaluar i pot decidir el que vol rebre i el que vol donar. La ment adornarà allò que ha escollit com a la seva llar.

³ Cada regal és una avaluació de la ment del que dona i del que rep. Tot el món considera un altar per a ell mateix allò que ha elegit com a la seva llar. I aquí ha posat una llum perquè els altres puguin veure allò que ha depositat sobre ell i ho facin seu.

⁴ Jo tinc una gran necessitat de lliris blancs, ja que el Fill de Déu no m'ha perdonat. Examina l'altar que has escollit i observa allò que hi has dipositat per oferir-m'ho a mi. Si són espines, has elegit el cos com a llar i el que m'ofereixes és separació.

⁵ Però l'Esperit Sant no veu espines, sinó lliris blancs que refulgeixen en el resplendor de la pau. Aquells que accepten el Seu propòsit com el seu també comparteixen la Seva visió.

⁶ La visió de l'Esperit Sant no és un regal insignificant. Si creus que és un regal infantil per entretenir-te una estona, això mateix serà per a tu.

7 Disposes ja d'una visió que té el poder de veure més enllà de les il·lusions. No vegis més espines. No vegis més obstacles per a la pau. El temor a Déu ja no significa res per a tu.

7 La visió s'ha convertit per a tu en el poder més gran que Déu concedeix per esvair les il·lusions. És el do que Ell va donar a l'Esperit Sant. En la visió està la fortalesa per poder enfrontar-te al darrer obstacle.

8 La llar que has escollit està més enllà del vel. No el veuràs amb els ulls del cos. T'ha estat cridant des dels temps més remots. La por el mantenia amagat. Aixeca la mirada, no amb por, sinó amb fe.

9 La innocència del teu germà te donarà llum i te donarà protecció en el teu camí. Mira'l amb la nova visió de qui veu els lliris blancs i t'oferirà felicitat. Junts anirem més enllà del vel del temor i ens donarem llum mútuament en el nostre camí.

10 Ens unim en la dolça consciència que el Fill de Déu ha deixat enrere el passat i ha despertat al present. El teu regal l'ha salvat de les espines i el seu braç ara està lliure per conduir-te a l'altre costat. Camina amb ell amb alegria, doncs ell te salva de les il·lusions.

11 El teu salvador i amic, a qui la visió ha alliberat de la crucifixió, no t'abandonarà i junts contemplareu les portes del Cel i reconeixereu la vostra llar que us va cridar.

11 La llanterna està encesa dintre teu perquè li donis llum al teu germà. Així tots dos us ajudareu per anar més enllà de la por fins a l'amor.

3. El pecat com ajust

1 La creença en el pecat és un ajust. Un ajust és un canvi, una alteració de la percepció, o el que creus que abans era d'una manera ara és diferent. Cada ajust és una distorsió, i necessita defenses que el sostinguin en contra de la realitat.

1 El coneixement no necessita ajusts, però qualsevol alteració el redueix a una percepció: una forma de veure sense certesa en la qual s'ha infiltrat el dubte.

2 Els ajusts formen part del sistema de l'ego. A les relacions directes, sense interferències, l'ego les troba perilloses i, així, ell fa tots els ajusts necessaris amb la finalitat que els que s'han de conèixer es mantinguin separats i no es puguin unir.

2 Amb aquesta planificada interferència de l'ego te resulta molt difícil reconèixer la relació santa tal com és. 3 Els que són sants no alteren la realitat. La veuen directament i no tracten d'adaptar-se a ella ni que ella s'adapti a ells.

4 El món que has fabricat és un món d'atacs i assassinats en el qual esperes que la mort es retardi un poc. Els assassins estan atemorits i els que maten tenen por a la mort. El món és terrible degut als ajusts que ells mateixos van fer.

5 El món que veus són els teus judicis respecte a tu mateix. No existeix en absolut. L'ego, tanmateix, t'amaga aquesta imatge malaltissa, ja que és la seva i se l'estima. Els teus judicis fan que sembli real. L'ego et fa creure que és una cosa externa a tu i així et pot dominar.

5 El món que veus no té pietat, i si es trobés fora de tu tindries motius per estar atemorit. Però vas ser tu que el vas fer tant dur i, si aquesta duresa no t'agrada, ara la pots corregir.

6 El món que veuen els sants, en canvi, és un amb ells. És bonic perquè el veuen des de la seva pròpia innocència. Ells no van dictar el que havia de ser, no van fer ajustos per a què s'adaptés als seus desitjos. Ells demanen al món: **què ets?** I reben la resposta.

7 No procuris que el Fill de Déu s'adapti a la teva demència. No li preguntis a l'ego del teu germà: Què soc? Doncs ell no ho sap. Així, doncs, no el converteixis en el teu guia.

8 A l'ego que no pot veure la santedat de la teva relació, no li donis el poder d'adaptar els mitjans a l'objectiu de la relació santa, doncs ell faria tot el possible perquè fos especial.

9 Els que han viscut molts anys empresonats amb feixugues cadenes i que estan tan acostumats a la foscor que ni tan sols recorden la llum, quan se'ls posa en llibertat tarden un temps en comprendre què és la llibertat.

9 Agafa't amb força de la mà amb el teu germà. Semblava crucificat, però la seva santedat estava intacta i amb ell entraràs al Cel i coneixeràs la pau de Déu.

4. L'entrada a l'arca

1 Res te pot ferir si no li atorgues aquest poder. Tu dones poder a les lleis d'aquest món segons les quals al donar, perds. Però a tu no te correspon donar poder a res. Tot poder és de Déu. L'Esperit Sant ensenya que donar és guanyar i sols pots guanyar.

2 El pecat no pot estar al Cel. Per això necessites veure la innocència en el teu germà. El Cel està en ell. Si veus el pecat en ell no pots veure el Cel. Contempla'l tal com és i allò que és teu irradiarà des d'ell fins a tu.

2 El teu salvador t'ofereix solament amor, però el que reps d'ell depèn de tu. Ell té el poder de passar per alt tots els teus errors, i en això resideix la seva salvació. I el mateix succeeix amb la teva. La salvació és una lliçó de donar, tal com ho interpreta El Guia.

3 La llibertat és un regal que compartiu. Allò que Déu ha creat només obeeix les seves lleis. Els que obeeixen les seves lleis no poden sofrir conseqüències de qualsevol altra causa.

4 Els que elegeixen la llibertat experimentaran solament els seus resultats. Doncs el poder del que gaudeixen procedeix de Déu. La seva llibertat preval per sobre de qualsevol temptació de voler empresonar a altres o de ser empresonats.

5 Els innocents donen tal com han rebut. Percep en el teu germà el poder de la innocència,

i comparteix amb ell el poder alliberador del pecat. A tot qui aparentment camina sol, se li ha donat un salvador. Però els que saben que tots són un no necessiten salvació.

⁵ Cadascú troba el seu salvador quan està llest per contemplar la cara de Crist i veure que Crist és innocent.

⁶ Tu no has elaborat aquest pla, i només has d'aprendre la funció que te va encomanar. Però no pensis que el Mestre no té necessitat del paper que te correspon. Del teu paper depèn tot el pla. En l'arca de la pau s'hi entra de dos en dos.

⁷ No pensis que perdonar al teu germà us beneficia només a vosaltres dos. Doncs el nou món descansa en la seva totalitat en les mans de cada dos éssers que entren allà a descansar. Tanmateix, no pots descansar si deixes a fora a algun dels teus germans.

⁸ Encara que estiguis en el temps, el pla de Déu no pot fracassar. Accepta'l com la teva única funció i l'Esperit Sant te mostrarà el camí. Se te donarà tot el que necessitis. No t'has de preocupar de res, però no t'oblidis del teu propòsit.

5. Els heralds de l'eternitat

¹ En aquest món el Fill de Déu s'apropa el màxim a si mateix en una relació santa. Les parts separades del Fill de Déu s'uneixen gradualment. Amb cada unió de relació santa la fi del temps és més a prop. Cada miracle d'unió és un poderós herald de l'eternitat.

² Cada herald de l'eternitat pregona la fi del pecat i de la por. Dues veus que s'aixequen juntes fan una crida al cor de tots per a què busquin la unitat de l'amor. No t'oblidis d'Aquell que te va donar els regals que dones, i així recordaràs al Pare.

³ No jutgis el valor del teu germà. Allò que gaudeix d'un valor incalculable no pot ser avaluat. No jutgis el que és invisible per a tu o mai no ho podràs percebre.

⁴ El seu valor va ser establert per Déu. Seràs conscient d'ell quan l'únic que desitgis sigui la pau. Llavors veuràs el seu fulgor, l'estimaràs i te n'alegraràs, i no se t'acudirà jutjar-lo.

⁵ Quan el cos s'empra exclusivament d'acord amb les lliçons de l'Esperit Sant, no té cap funció. Les ments no necessiten el cos per comunicar-se. Mentre vegis el teu germà com un cos, els mitjans i el fi no estaran harmonitzats.

⁵ Per què es necessiten tants d'instantants sants per aconseguir una relació santa, quan amb un bastaria? Només *n'hi ha* un. El petit alè que travessa el temps com una llum daurada és solament un: no hi ha hagut res abans, ni res després.

⁶ Veus l'instant sant com un punt diferent en el temps, però sempre és el mateix. En aquest instant veus la bellesa de la teva relació amb els mitjans i el fi ja harmonitzats. ⁸ Tu encara no te veus així com el Pare te coneix, però l'Esperit Sant sí i Ell està al teu càrrec.

6. El temple de l'Esperit Sant

¹ El significat del Fill de Déu descansa exclusivament en la relació amorosa i eterna amb el seu Creador. És una unió perfecta i continuada sense interrupcions. Però el Fill de Déu ha inventat una relació autodestructiva, parcial, egoista, fragmentada i plena de pors.

² La relació santa es fonamenta en l'amor. El cos no interfereix en ella. L'amor desitja ser conegut, comprès i compartit. No guarda secrets ni res que vulgui mantenir apartat i amagat. Cap relació en la qual el cos en formi part està basada en l'amor, sinó en la idolatria.

³ Però el ídols no comparteixen. Se'ls pots estimar, però ells no poden fer-ho. Viuen en secret, feliços en la penombra del cos, on podem amagar-se.

⁴ L'ego busca poder a través de les relacions que estableix. Les desitja solament com a regals que ofereix als seus ídols i així acumula tants cossos com pot.

⁵ El temple de l'Esperit Sant no és un cos físic. És una relació. El cos és una engruna aïllada de la foscor; una alcova secreta que amb tot i això no amaga res. L'Esperit Sant no edifica els seus temples a on l'amor no hi pot entrar.

⁶ El cos no pot ser la seu de l'amor, doncs és la llar de la idolatria. El cos és el temple consagrat a la negació de les relacions i de la reciprocitat. A més a més, allò que et fa por en el teu germà i no vols veure en ell és el que fa que tinguis por de Déu.

⁷ Els idolatres sempre tindran por de l'amor i de la seva proximitat. Deixa que l'amor se'ls apropi i, com que passa per alt el cos, corren atemorits. Però del que tens por és de l'herald de la llibertat. El cos no pot entrar on està el teu Guia.

⁸ Les relacions no admeten graus, o són o no són. Una relació no santa és un estat de separació que aparenta ser el que no és. Amb la idea dement que la teva relació amb Déu fos profana va néixer el temps i es van concebre els cossos per acollir-la.

⁹ L'instant profà del seu aparent poder és tant dèbil com un floc de neu. Deixa a un costat el cos i enlaira't cap a el que realment desitges. Transcendent-lo serenament i des del Seu temple sant, no miris enrere.

¹⁰ La relació santa reflecteix la relació que el Fill de Déu té amb el Seu Pare en la realitat. Així avancem cap a les veritables relacions deixant feliçment el cos enrere per descansar en els amorosos braços de Déu.

¹¹ El cos és l'ídol de l'ego, la creença en el pecat feta carn i després projectada a fora. Això sembla ser una murada de carn al voltant de la teva ment, que la manté empresonada durant un instant no sant, fins que arribi la mort.

¹¹ I aquest instant no sant és el que sembla ser la vida: un instant de desesperació en el qual estàs més mort que viu. Però el pots alliberar substituint-lo per l'instant sant. I aquí te pots adonar que les relacions són la teva salvació, no la teva ruïna.

¹² Potser encara tens un poc de por al teu germà? T'acompanya una petita ombra de temor a Déu? No li donis importància, doncs se t'ha concedit una vertadera relació que transcendeix el cos.

7. La correspondència entre mitjans i fi

¹ Abans que la teva relació santa te pugui donar solament goig, els mitjans i el fi han de concordar. Les discrepàncies entre els mitjans i el fi produeixen molta inquietud.

² A mesura que experimentis inquietud t'estàs negant a posar els mitjans en mans d'Aquell que va canviar el propòsit de la relació.

³ Els mitjans són secundaris en relació a l'objectiu. Quan dubtes és perquè el propòsit et fa molta por, no els mitjans. Els mitjans són fàcils i a més són una cosa que se te proporciona. Si creus que els mitjans són difícils d'aconseguir, perilla l'objectiu.

⁴ És impossible veure el teu germà lliure de pecat i al mateix temps veure'l com un cos, ja que la santedat és una cosa positiva i el cos és neutral. No és pecaminós, però tampoc és impecable. Com que no és res, no li adjudiquis atributs de l'ego ni de Crist.

⁵ L'instant no sant és el temps dels cossos, i el seu propòsit aquí és el pecat. Si el que veus és un cos és que has optat pels judicis en comptes de la visió. La visió segueix el desig. Aquí també els mitjans estan en correspondència amb el propòsit no sant.

⁶ Tots aquells que perceben el cos d'un germà l'han jutjat i no el poden veure. En la fosca del pecat el germà és invisible i sols pot ser imaginat i les fantasies no es poden comparar amb la realitat. I aquí les fantasies estan amagades de la veritat.

⁷ La diferència entre el que imagines i la visió està en el seu propòsit. Les dues coses són mitjans i cadascun d'ells és adequat per la finalitat per la qual se'ls empra. Els judicis no tenen valor si el seu objectiu no és el pecat.

⁸ El cos només es pot veure a través de judicis. Veure un cos és senyal que te fa falta visió i que has negat els mitjans i el propòsit de l'Esperit Sant. La Seva visió te condueix a la veritat. El teu sant germà és la teva alliberació i no és una il·lusió.

⁹ Si veus al teu germà com algú incapaç de pecar t'alliberes de la por. La visió és el mitjà que permet veure la innocència. Algú que estima no pot jutjar ni condemnar.

8. La visió de la impecabilitat

¹ Al principi, la visió t'arriba amb besllums. La veritat se recupera quan la desitges.

¹ Obre les portes que vas tancar a l'haver valorat una altra cosa i la veritat retornarà en silenci. La visió no seria indispensable si no s'hagués concebut la idea de jutjar. Desitja ara que aquesta idea sigui eliminada completament i així es farà.

² La relació santa te dóna certesa, goig i te permet conèixer la teva Identitat. Tu no has de fabricar ni el fi ni els mitjans. La visió se dóna a tot aquell que demana veure.

³ La innocència del teu germà se te mostra amb la visió de l'Esperit Sant en una llum brillant. Percep la seva innocència i no atorguis cap valor al seu cos.

⁴ Ja disposes de la visió que te permet no veure el cos. Contempla al teu germà correctament i veuràs en ell un altar al teu Pare tant sant com el Cel.

⁵ El cos és el signe de la debilitat, de la vulnerabilitat i de la pèrdua de poder. Els teus judicis semblen debilitar al teu salvador, però ets tu qui té necessitat de la seva fortalesa. No hi ha problema, esdeveniment o situació que la visió no pugui resoldre.

⁶ Tot allò que es contempla amb la visió se col·loca en el seu lloc i servirà al Seu propòsit que es veurà sense cap ajust. Sota la seva mirada el que era destructiu es torna benigne.

⁷ Els judicis són joguines sense seny per jugar al joc de la mort en la teva imaginació. La visió posa totes les coses sota el dolç poder de les lleis del Cel.

⁸ Les al·lucinacions desapareixen quan es reconeix el que realment són. L'únic que necessites és reconèixer que tot això ha sigut fabricat per tu. Així recuperes el poder que els havies donat. Per fer-ho has de deixar de desitjar el propòsit que estalonen.

⁹ Solament dos propòsits són possibles: el pecat i la santedat. El que veus demostra com has decidit aconseguir el teu objectiu.

¹⁰ Allò que no té significat no pot ser percebut. I el significat sempre cerca dintre de si mateix i després mira cap a fora. Tot el significat que dónes al món extern reflexa allò que has vist dintre teu o el que vas jutjar en contra d'allò.

¹⁰ La visió és el mitjà a través del qual l'Esperit Sant transforma els teus malsons en somnis feliços i reemplaça les teves al·lucinacions –procedents de pecats imaginaris- per paisatges i sons reconfortables que es veuen amb gust i s'escolten amb alegria.

¹⁰ Aquests somnis feliços te mostren que no és la realitat el que te fa por i que els errors que vas cometre es poden corregir. ¹¹ Quan hagi experimentat aquestes transformacions deixaràs de posar resistència en acceptar el do de la visió de Crist.

¹¹ I un cop hagi aconseguit la visió pots contemplar la santedat que Déu li va donar al Seu Fill. I mai més hauràs de pensar que hi ha alguna cosa més que puguis veure.